

Čís. 267.

Zákon ze dne 14. dubna 1920**o odstranění nevhodných názvů,**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Označovati veřejně (pro veřejnost) jakékoliv sbory, právnické osoby, společnosti, veřejně přístupné místnosti, závody, ústavy, výrobky a pod. názvy, jež upomínají na státoprávní poměry země Československé republiky před 28. říjnem 1918, neb odporují směru a duchu zahraničních vztahů republiky Československé, nebo připomínají osoby, které jakýmkoli způsobem projevíly nepřátelské smýšlení proti československému národu nebo národům sdruženým nebo připomínají události rázu protistátního, není dovoleno; rovněž nejsou dovoleny názvy, kterými se zneužívá označení „československý“ nebo jmen osob o československý národ neb o sdružené státy zasloužilých, nevhodným anebo s účelem jejich se nesrovnávajícím pojmenováním osob a předmětů shora naznačených.

§ 2.

Zástupcové právnických osob, vlastníci, majitelé nebo podnikatelé takových místností, závodů atd., jsou povinni do jednoho měsíce ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, závadné názvy a označení odstranit a beze stopy zahladit a, kde toho je podle platných ustanovení potřeba, také v úředních záznamech a spisech je dáti vymazati, pokud se týče příslušnému úřadu oznámiti nový název aneb označení.

§ 3.

Zjistí-li příslušný úřad (správní, živnostenský, soud a pod.), že některé označení nebo název, odporující ustanovení § 1, nebylo včas odstraněno nebo zaměněno, uloží povinnému z úřední moci, vyšetře skutečnosti (§ 1) a vyslechna stranu nebo jejího zástupce, by v přiměřené lhůtě, počítajíc ode dne, kdy příkaz se stane pravoplatným, dal označení neb název podle § 2 odstranit a novým nahraditi. Při tom upozorní ho na následky dále uvedené a udá, jakým způsobem a kde má býti název odstraněn.

§ 4.

Prošla-li lhůta podle § 3 marně, nebo potvrdil-li úřad II. stolice usnesení úřadu stolice I., ustanoví úřad sám nový název a dá označení dosavadní na náklady povinného odstranit a novým nahraditi. Ku provedení úředního příkazu

podle § 3 může však býti užito také správní nebo soudní exekuce, nebo jiných donucovacích prostředků dovolených podle způsobu řízení.

Kromě toho dopouští se, kdo neuposlechne rozkazu, jemu podle § 3 daného, přestupku, který stíhá politický úřad I. stolice (státní bezpečnostní úřad) pokutou do Kč 10.000, při nedobytnosti vězením (uzavřením) do 3 měsíců.

Náklady, povstálé podle § 4, lze na základě pravoplatného příkazu naznačeného v § 3 a seznamu útrat, úředně potvrzeného, vymáhati soudní nebo správní exekucí.

§ 5.

Kdo se pokusí znovu zavést nebo zevně patrným učiniti odstraněný název, anebo místo něho zavádí vědomě označení, odporující ustanovení § 1, dopouští se, pokud nejde o čin, podléhající přísnějším pravidlům trestního zákona, přestupku, který stíhá politický úřad I. stolice (státní bezpečnostní úřad) vězením do 3 měsíců.

§ 6.

Pokud mluví tento zákon o politických úřadech, rozumí se tím na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní vrchnosti, tam kde jde o výkon pravomoci trestní, administrativní policejní vrchnosti.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; jeho provedením pověřuje se ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Čís. 268.

Zákon ze dne 15. dubna 1920**o dočasném zastavení působnosti porot.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Působnost porot může býti zastavena na čas, nejdéle však na rok, jestliže nastaly události, pro něž jest se obávat, že nebudou nalézati právo nestranně a neodvisle.

(2) Zastavení to může býti omezeno na určité obvody a na určité trestné činy.

§ 2.

O tom, že působnost porot má být zastavena, vláda se usnese, když byla slyšela nejvyšší soud. Je však povinna předložit usnesení hned Národnímu shromáždění nebo, nezasedá-li, výboru podle § 54 ústavní listiny; při tom oznámí důvody pro své usnesení. Vláda je povinna působnost porot obnovit, jakmile jedna z obou sněmoven, nebo výbor podle § 54 ústavní listiny o to žádají.

§ 3.

Vláda je povinna neustále bdít nad tím, trvají-li dosud příčiny, pro které působnost poroty byla zastavena; když pominuly, buď činnost poroty ihned obnovena.

§ 4.

Usnesení o zastavení působnosti porot a jejím obnovení budiž uveřejněno ve Sbírce zákonů a nařízení a buď otištěno také v úředním listě republiky a v úředním listě toho obvodu, v němž působnost porot byla zastavena.

§ 5.

Jakmile bylo vyhlášeno usnesení o zastavení působnosti porot, řídí se trestní řízení pro trestné činy, lichž se zastavení týká, ustanovením trestního řádu o činech, před porotu nenáležících. Jde-li však o zločin, na který je uložen trest smrti nebo trest na svobodě delší pěti let, budiž hlavní

přelíčení konáno před šesti soudci, z nichž jeden předsedá. Je-li při hlasování o vině a trestu rovnost hlasů, rozhoduje mínění obžalovanému příznivější.

§ 6.

(¹) Ustanovení § 5 platí také o takových činech trestných, u nichž hlavní líčení již započalo, avšak nebylo dosud skončeno, nebo u nichž se objeví potřeba opakovatí hlavní líčení.

(²) Věc trestní, v níž hlavní líčení v den, kdy působnost porot byla zase obnovena, nebylo ještě v první stolici skončeno, budiž dojednána podle ustanovení § 5.

§ 7.

Ustanovení § 3 platí také o usnesení o zastavení působnosti porot, které se stalo před účinností tohoto zákona.

§ 8.

(¹) Tento zákon nabude účinnosti pátého dne po vyhlášení.

(²) Provéstí jej ukládá se ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.